

Oglasnik

lavantinske škofije.

Vsebina. 62. LVII. Sklepni zapisnik o pastoralnih konferenčnih vprašanjih za leto 1925. — 63. Državni prazniki. — 64. Misijonski praznik od leta 1927 dalje. — 65. Tečaji v „Domu duhovnih vaj“ v Ljubljani v prvem četrletju 1927. — 66. Slovstvo.

62.

LVII. Sklepni zapisnik o pastoralnih konferenčnih vprašanjih za leto 1925.

A.

Rešitev konferenčnih vprašanj.

(Oglasnik lavantinske škofije za leto 1925, I. str. 7).

I. Kaj najbolj uničuje krščansko življenje v župniji? Kaj naj stori dušni pastir proti zabaveželjnosti, nezmernemu uživanju opojnih pijač in nečistovanju?

Referati o navedenem konferenčnem vprašanju opozarjajo na eni strani, da je povojno krščansko življenje na župnijah omajano in zbegano vsled naraščajoče zabaveželjnosti in nečistosti ter vedno splošnejšega nezmernega uživanja opojnih pijač, na drugi strani pa odgovornost, katero v tem pogledu nalaga dušno pastirstvo kat. duhovništvu.

Vposlane rešitve so brez izjeme skrbno sestavljene in opredeljene. Posamezni poročevalci so se razveseljivo in spretno posluževali bogate literature v tej stroki, ki jo navajajo. Premalo pa so se upoštevale določbe domačih sinod, ki navedeno tvarino izčrpno obravnavajo, in to z ozirom na lavantinske razmere.

Najpreglednejši referat je podal č. g. župnik v Dobju, dr. Ivan Žagar, ki se na tem mestu v redigirani obliki skoraj celotno objavlja.

Dobro urejeno župnijo, v kateri cveti krščansko življenje, smemo primerjati s prerokom Jeremijem (17, 8) „drevesu, ki je zasajeno ob vodi, drevesu, ki razteza svoje korenine proti potoku in zato ne čuti uničujoče vročine. Njegovo listje ostane vedno zeleno in ob času suše se ni zanj bati; nikdar ne neha prinašati svojega sadu“. Drevo se začne sušiti in neha roditi, ako mu manjka vlage, ali pa, ako ga napadejo škodljivci od zunaj. Krščansko življenje začne v župniji pojemati, ako verniki „ne zajemajo vod iz studencev Zveličarjevih“, (Iz. 12, 3) ali pa če prihajajo na tihem v župnijo veri sovražni vplivi, ki „prisejejo ljulke sredi pšenice“ (Mat. 13, 25) božjih naukov sv. Cerkve.

Kadar mora dušni pastir ugotoviti, da versko življenje v župniji pojema, bo predvsem poiskal vzroke tega žalostnega pojava, in ko jih je izsledil, bo z vso gorečnostjo usmeril proti njim svoje dušnopastirno delo. Potemtakem se bo delilo obravnavanje stavljenega konferenčnega vprašanja v dva glavna dela:

I. Vzroki razpadanja verskega življenja v župniji;

II. Profilaktično delo dušnega pastirja proti njim.

I. del.

Vzroki razpadanja verskega življenja so poleg že znane izprijene človeške narave še: 1. notranji in 2. zunanji.

1. Notranji vzroki pojemanja verskega življenja. Ni samo „fragilitas humana“ vzrok, če v župniji pojema in umira versko življenje. Dušni pastir kar noče priznati, da je čestokrat notranji vir razpada verskega življenja njegovo zanikarno pastirovanje, torej „*mea maxima culpa!*“ Ni težko ugotoviti ta vir! Kar pogledjmo! Če dušni pastir brez veselja in ognja vrši svoje dolžnosti, če stopa nepripravljen na prižnico, če opušča popoldanski krščanski nauk, če se izogiblje spovednici, če ni reda v župnijski službi božji, če se ne zavzema za pogosto sveto obhajilo, če ničesar ne stori za cerkvene bratovščine in katoliška društva, če je nevljuden v župnijski pisarni, oziroma ga sploh ni dobiti v pisarni, če njegovo zasebno življenje ni neoporečno, tedaj pojema in hira versko življenje in namesto vzpodbudnega krščanskega življenja naraščajo v župniji nenravnost, pijančevanje ter druge grešne razvade.

2. Zunanji vzroki razpada verskega življenja. Apostol Pavel (II. Tim. 4, 3) napoveduje krive učениke, ki bodo nastopali proti Kristusovi cerkvi: „Pride čas, ko lju je ne bodo prenašali zdravega pouka, marveč si bodo volili po lastnem poželenju na kopice učiteljev, ki žgačejo ušesa, in bodo od resnice odvrčali ušesa ter se vračali k bajkam.“ Kljub čuječnosti dušnega pastirja se vtihotapijo kvarni vplivi v župnijo.

a) Prvi škodljivec krščanskega življenja v župniji je brezversko časopisje. Časopisje s svojimi milijonskimi izvodi obvladuje in ustvarja javno mnenje! Iz brezverskih časopisov in spisov se navzame dandanes človek brezverstva, ali vsaj popolnega indiferentizma v verskih rečeh. Brezverstvo in verski indiferentizem pa sčasoma upropaščata krščansko nravnost. Zlasti za izobražence je veri sovražno časopisje strup, ki polagoma vničuje v njih srcih boljše prepričanje ter jih odtujaše Cerkvi.

b) Drugi kvarljivec verskega življenja je pretirana zabaveželjnost mladih in starih. Ples, gostilna, kino, gledališče, šport itd., to so zaželjeni cilji, po katerih hrepeni današnja družba. Že Slomšek je zapisal pomenljive besede: „Nedolžnost na plesu umira, na poti iz plesa pa umre“. Mladini, ki vedno in vedno zahaja na plesišča, v kino in gostilne, začne mrzeti cerkev in služba božja, ona začne opuščati svete zakramente. Kaj čuda, da v župnijah, kjer se mnogo veseljači in pleše, krščansko življenje pojema in umira.

c) Nezmernost je tretji sovražnik verskega življenja v župniji. Alkoholik opušča molitev, službo božjo, preklinja, kvanta, obrekuje, opravlja in pogostoma podleže nizkotnim strastem ter postane nepošten. Kakor pomladanska slana mori cvetje na drevju in nasade na polju, tako uničuje alkoholizem v župniji krščanske čednosti ter versko in nravnstveno življenje.

d) Posebna ovira verskega življenja pa je nečistovanje, ki je, kakor trdi svetopisemski Job (31, 11, 12), „velika hudobija in ogenj, ki žre do pogube in izruje vse mladike s korenino“. Nečista mladina, ki ponočuje, se vdaje samoskrumbi in grešnemu znanju, naglo versko in nravno propada. Razbrzdani zakonci pa razdirajo z neomalthuzianizmom in drugimi paganskimi razvadami srečno krščansko družinsko in zakonsko življenje!¹ Nečistost zamori v človeškem srcu ljubezen do Boga in vodi v surovi materializem!

II. del.

Profilaktično delo dušnega pastirja.

Kaj naj torej stori dušni pastir v tem položaju ko napadajo njegovo čredo „*lupi rapaces, non parcentes gregi*“? (Ap. dej. 20, 29). „Najemnik in kdor ni pastir, vidi volka priti in pusti ovce in zbeži, in volk napade in razpodi ovce.“

¹ „Kako obnoviti zakonsko in družinsko življenje v krščanskem duhu?“ Oglasnik 1926 X. str. 68 nsl.

(Jan. 10, 12). Treba je požrtvovalnega in vztrajnega dela ter svetniške gorečnosti! Profilaktično delo dušnega pastirja proti naštetim razvadam se bo gibal 1. v uporabi splošnih ter 2. posebnih protisredstev.

1. Splošna protisredstva. Nanovo bo poživil temelj npravnega življenja, to je, poglobil bo verski pouk! „Iustus ex fide vivit“. (Gal. 3, 11, Rim 1, 17). Ali ne opazamo, da postajajo ljudje, ki so versko plitvi, kmalu omahljivi v dobrem in naj še toliko dokazujemo, da njih pot ni prava. Manjka jim temeljna podlaga, verska vzgoja! Dušni pastir bo torej vestno skrbel za katehezo v šoli ter za temeljite apologetične in dogmatične pridige in krščanske nauke. Prav rad bo vernikom v svetih zakramentih odpiral vire božje milosti. Snoval in pospeševal bo cerkvene družbe in bratovščine, n. pr. tretji red, Marijine družbe, apostolstvo mož in mladeničev, bratovščino Srca Jezusovega itd. V njih bo imel kvas, s katerim bo svoje župljane versko dvignil.

Učinkovitejše in neprimerno izdatnejše sredstvo kot pridigovanje in verske družbe pa so za splošen in hiter preobrat v verskem življenju v župniji ljudski misijoni. Le skrbno naj se pripravijo in spretno naj se vodijo! Zato zahteva naš prevzvišeni škof, da se prenovi povojno versko življenje po ljudskih misijonih, ki naj se v vseh župnijah izvrše vsaj do konca leta 1927. (Oglasnik 1925 III., odst. 18).

2. Posebna protisredstva. — a) Proti brezverskemu tisku. Duhovnik mora večkrat v letu opozoriti svoje župljane na dolžnosti, ki jih ima ob današnjih razmerah vsak katoličan do dobrega časopisja ter kazati na škodljivi vpliv veri sovražnega tiska na katoliške družine in na posameznike. Posebno ob Novem letu bo vabil, klical in navduševal „opportune-importune“ (2. Tim. 4, 2) župljane na podporo in naročbo katoliškega tiska. Svoje zasebne obiske pri družinah bo spretno izrabil, da uvede v družino katoliški časopis in izrine nasprotnega. Časniški odseki Marijinih družb in katoliških organizacij bodo pod navodilom dušnega pastirja uspešno širili zanesljive katoliške časopise, koledarje itd. V spovednici je mnogo prilike za pobiranje veri sovražne čestice nenravnega beriva.

b) Proti zabave željnosti. Da odvrne svoje župljane od plesišč in dvomljivih zabavišč, bo dušni pastir z apostolsko gorečnostjo ter brezobzirno kot nek-daj škof Slomšek razkrival na prižnici in ob društvenih shodih moralno in materijelno škodo, katero pri mladih in starih povzročajo ples in druge zabave, ki se vlečejo pozno v noč. Da omeji gostilniške in takozvane „domače plese“ bo skušal prepričati župana in srezkega poglavarja, ki so za stvarne razloge proti plesu vedno dovzetni, da je narodov blagor več, kot taksa in dobičkaželjnost gostilničarjev. Pridobivati mora vsaj žensko mladež, ako so mladeniči nedostopni, za Marijino družbo, ki po svojih pravilih odklanja ples in vse dvomljive zabave. Brez plesalk ni plesa! Oskrbeti pa mora od časa do časa, mladim in starim pošteno razvedrilo z zanimivimi društvenimi prireditvami. Napačno bi bilo v mladini zamoriti vsako misel na razvedrilo in pošteno zabavo, ki je človeku prirojena. Če nima mladina nedolžnega veselja, se udaja pregrešnemu! Škof Slomšek je zapel: „Preljubo veselje, oj kje si doma?“

c) Proti pijančevanju.¹ Skoro nepremagljiva ovira za živo versko življenje med katoliškimi Slovenci je nezmerno uživanje opojnih pijač. Zoper to strast je treba uporabljati poleg splošnih vzgojnih sredstev še posebne pripomočke. Treba je ljudstvo poučevati o posledicah alkoholizma in je navajati ne samo k zmernosti, ampak v gotovih slučajih celo k popolni zdržnosti.

V šoli je katehet bolj ko učitelj poklican, da odvrta otroke od opojnih pijač ter jih pridobi za zdržnost. Da je za otroke popolna abstinenca edino prava mera, to resnico moramo ljudstvu dokazovati in dokazati! Le naj zvedo otroci, da morajo včasih tudi žejo pretrpeti za-

¹ Iz referata: Martina Avšič, kaplan pri Sv. Jakobu v Slov. goricah.

radi Jezusa. Prigovarjajmo jim, da se vpišejo med „Mlade junake“, oskrbimo jim po možnosti list „Mladi junaki“ ter druge protialkoholne tiskovine! Kakor za misijone, bo našel katehet, ki ima srce za stvar, tudi za treznost dovolj prilike, da jo omenja med poukom.

Odrastlim, zlasti organizirani mladini, razlagajmo potrebo in korist zmernosti, poguben vpliv pijačevanja na dušo in telo, na bodoči rod in na gospodarstvo, govorimo jim o tem, da je popolna zdržnost mogoča in — vsaj v normalnih razmerah — v vsakem oziru koristna. Oskrbujmo tudi njim protialkoholnega beriva, zlasti list „Prerod“, ter snujmo abstinence krožke!

Naravnost dolžnost je abstinenca za pijance. Spreobrniti pijači vdanega človeka je res težko, pa to nas ne sme prestrašiti, saj imamo več težkih nalog, n. pr. odpravljati grešna znanja, divje zakone, sovraštvo, pripraviti tatu do tega, da povrne krivično blago itd.

Prostovoljno si more kdo naložiti abstinenco iz dveh razlogov: da se zatajuje, ali da z lastnim zgledom vabi druge k treznemu življenju. Iz asketičnih razlogov se je odpovedalo opojnim pijačam zelo velik svetnikov! Moderni abstinentje delajo to po večini iz drugega razloga, a da se le širi abstinence gibanje! Skušajmo pridobiti med mladino privrženecv za abstinenco vsaj za nekaj let! „Ne samo radovoljno delo krščanske ljubezni, ampak dolžnost veli, da se vsaj začasno zdrže alkoholnih pijač tisti, ki so kot vzgojitelji, roditelji posebej odgovorni za нравno življenje tega ali onega določenega pijanca. Vendar jih veže ta dolžnost samo tedaj, če je utemeljeno upanje, da bodo s svojim vzgledom pijanca poboljšali.“ (Dr. Fr. Ušeničnik: Pastoralno bogoslovje).

Ni dvoma, da bo častno za duhovniški stan, ako bo v njegovih vrstah mnogo abstinentov. S tem, da se duhovnik odpove opojnim pijačam, z enim udarcem za svojo osebo pobije vse pivske razvade, se reši nevarnosti, da bi sam zabredel, obenem pa širi misel treznosti; kajti malokdo pride v tako različne družbe ko duhovnik, in če je abstinent, že samo to dejstvo marsikoga opozori na vprašanje, ki je morda tudi zanj pomembno.

Zavest, da smo rešili pijanca, bo za nas posebno tolažljiva. Ustanovitelju „Višnjevga križa“ v Švici¹ so izročili za njegov rojstni dan adresu, katero je podpisalo tisoč ljudi, ki jih je osebno rešil pijačevanja. (Koch, Die Alkoholfrage 96). To bodi navedeno kot odgovor na pomislek: „Saj se nič ne doseže!“ Ne doseže se nič, ako se nič ne stori, ali pa premalo. Mi morda res ne bomo mogli imenoma navesti rešenih pijancev, toda če smo skrajno zmerni, bomo nedvomno dobro vplivali na okolico, kakor tudi s čistim življenjem najbolj delamo proti nečistosti. Kdor pa sam ni abstinent, naj se vsaj iz abstinentov ne norčuje, saj morda marsikateri izmed njih še ni prav utrjen, in če ga spraviš nazaj k t. zv. zmernosti, se bo popolnoma izgubil.

Staršem in gospodarjem naročaj dušni pastir, naj mladostnim osebam do 21. leta ne dajejo opojnih pijač. Občinskega predstojnika pridobivaj, da pazi na gostilne; gostilničarje pa, da mladini pod 17. letom ne dajejo pijače. Zoper grde pivske razvade pri svatov ščinah, botirnjah, pogrebih in društvenih prireditvah začnimo z reformo pri Marijinih družbah in katoliških prosvetnih društvih. Poučujmo ljudstvo, kako se lahko uporablja tudi sadje in grozdje, ne da se izpremeni v opojno pijačo, v društvenih domovih naj pa bo za slučaj potrebe tudi prostora za brezalkoholno točilnico, morda celo gostilno, ako drugje za njo ni mesta!

O boju zoper nezmernost v pijači pišejo: Lavantinske sinode 1900, str. 286 nsl.; 1903, str. 263 nsl.; 1911, str. 442 nsl.; Duhovni pastir 1907, str. 201 nsl. (7 pridig); Vodnik Marijanski na šest mestih; Slomšek, Življenja srečen pot; Dr. Fr. Kovačič, v V. Kat. shodu v Ljubljani; Koch, „Die Alkoholfrage“.

d) Proti nečistovanju. Izvrstna navodila, kako naj nastopa dušni pastir zoper kugo in duha nečistosti izven zakramenta svete pokore, daje lavantinska sinoda 1911, str. 450 nsl. ter Past. bogoslovje, Dr. Fr. Ušeničnik, str. 756 nsl. Zoper to strast mora pomagati celotna vzgoja človekova. Dušni pastir mora najti pota, da pridobi in vname α) starše, ki morajo že od detinstva vzgajati otroka za sveto čistost, ki je vir neprecenljive sreče v duši človekovi. β) V šoli ne bo samo pri obravnavanju VI. božje zapovedi, ampak iterum atque iterum s toplo besedo priporočal in hvalil sveto čistost ter sredstva, naravna in nadnaravna, za nje ohranitev. Vabil in klical jih bo vedno znova k pogostnemu svetemu obhajilu. γ) Šoli odraslo mladino bo sprejemal v Marijino družbo, apostolstvo mož in mladeničev, bratovščino presv. S. J. itd. δ) Grešna znanja bo ozdravljaj v spovednici; pa tudi izven spovednice bo nasvetoval, opominjal, svaril, dokler ne pride do cilja. ε) Za vpostavitev stanovske čistosti v zakonskem in družinskem življenju bo uporabljal navodila, kakor jih priporoča Oglasnik 1926, X., str. 68 nsl.

¹ Protestantska protialkoholna organizacija.

č) Divje zakone bo z vsemi dovoljenimi sredstvi preganjal, dokler se dotičniki ali ne poroče, ali pa gredó narazen. (Synod. Lavant. 1903, str. 791 ad 2).

Naš Gospod je govoril nekoč apostolom: „Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Estote ergo prudentes sicut serpentes et simplices sicut columbae.“ (Mat. 10, 16). Po teh besedah se mora ravnati tudi dušni pastir, zlasti tedaj, ko je treba zabranjevati pot raznim pregreham v župnijo. Treba mu je srčnosti in medio luporum, treba modrosti in krotkosti, zraven pa vztrajnega dela, da zamore očuvati svojo čredo pred grabljivimi volkovi. Voditi ga mora višja moč, božja ljubezen, o kateri piše sv. Avguštin (in Ps. 33. et 96.): „Si amatis Deum, rapite omnes ad amorem Dei . . . Rapite, quos potestis, hortando, portando, rogando, disputando, rationem reddendo cum mansuetudine et lenitate; rapite ad amorem, arripite, adducite, attrahite, quos potestis.“

Izmed 40 doposlanih referatov se mora priznati prvenstvo poleg že navedenega referata Dr. Iv. Žagarja, tudi referatu: Martina Avšiča, bivšega kaplana pri Sv. Jakobu v Slov. gor., in Antona Novaka, dekanu v Gornjemgradu.

II. Kako naj dušni pastir v katoliških organizacijah poglobi versko in nravno življenje?

Pri rešitvi tega aktualnega vprašanja so poročevalci poskušali izslediti nove smeri, a tudi opozoriti na stare poti za veselo versko in nravno življenje v katoliških organizacijah. Sprožilo se je v 39 doposlanih referatih mnogo uvaževanja vrednih in izpodbudnih predlogov, nasvetovala so se preizkušena sredstva, ki so že pokazala svojo notranjo silo za poglobitev verskega življenja v katoliških društvih. Sklepni zapisnik stavljen predloge in nasvetovana sredstva vseskozi vpoštevata in navajata ter ob enem opozarjata na temeljna cerkvena načela v vodstvu katoliških organizacij, ki se morajo slejkoprej uveljaviti.

I. Status quaestionis.

1. V navedenem vprašanju ne gre za one cerkvene družbe in bratovščine, ki jih našteva can. 700 imenoma kot „*tertii ordines, confraternitates, piaae uniones* . . .“ ki „*per se*“ navajajo svoje člane na dela krščanske ljubezni, pobožnosti in kreposti, katerih božje ali cerkvene zapovedi ne ukazujejo absolutno. (Can. 685). Močno pa je želeli, da bi se tudi te vzdramile k živahnejšemu verskemu udejstvovanju. Ako namreč bratovščina oziroma cerkvena družba ne vzgaja popolnejših katoliških značajev kot so takozvani „povprečni kristjani“, so izgubile svoj „*raison d' être*“.

2. Konferenčno vprašanje ima v mislih one katoliške organizacije, katerih neposredni ali bližnji cilj je ali *a*) materialna gospodarska pomoč, ali *b*) prosveta duha, ali *c*) telesne vaje in umetnosti, ali *d*) politična orientacija. Potemtakem pridejo v našem slučaju vpoštev: *a*) gospodarska društva, zadruge, posojilnice in strokovne zveze; *b*) mladeniška, deklška in ženska zveza; prosvetna, bralna, pevska, gledališka, književna, dijaška i. t. d. društva, ki so sedaj včlanjena v Prosvetni zvezi, poprej „Krščanska socijalna zveza“¹, in akademska društva; *c*) orlovska in vsa telovadna, športna ter planinska društva; *d*) Kmečka zveza, Delavska zveza, Obrtna zveza in Slovenska ljudska stranka.

V teh katoliških organizacijah je treba poglobiti versko misel in nravno življenje; pa naj si tudi te organizacije zasledujejo najprej tuzemske, socijalne dobrine, verska in nravna vzgoja včlanjenih udov, ki je in ostane najvišji cilj katoliški društev, se ne sme nikdar izgubiti izpred oči.

II. Cerkevna načela in katoliške organizacije.

Kdor hoče reformirati katoliške organizacije v verskem in nravnem oziru, ne sme pri tem delu prezreti sv. Cerkve in njenih navodil za poslovanje katoliških društev. Cerkevna načela o katoliških društvih in njih poslovanju, raztre-

¹ Lavantinska sinoda 1911 str. 299 n. „De organisatione institutionis populi christiani.“

sena v okrožnicah papeža Leona XIII.,¹ so lavantinske sinode spretno formulirale v konstitucijah „De quaestione sociali“. Samo najznačilnejše določbe se tukaj dobesedno navedejo:

1. . . . „etiam societates, quae finem non pure religiosum habent, sed utilitatem temporalem, praescindendo a fine religioso, intendunt, competentiae Ecclesiae in rebus fidei et morum subtrahi non possunt“. (Sinod. 1911 str. 250 ad 1).

2. Razlog za navedeno načelo je podan v namenu, kateremu morajo nazadnje služiti vsa katoliška društva, ki bi naj bila *a*) „media ut obsistatur periculis religioni imminentibus et restituatur Ecclesiae influxus in vita publica“ (Sinod. 1906, pag. 231 ad 9); *b*) „adminicula, quibus curae animarum modernae gravis pars exercetur“ (Sinod. 1911, pag. 255).

3. Svojemu neposrednemu in zadnjemu namenu pa služijo katoliška društva tedaj, če se smatrajo kot „membra corporis Ecclesiae“ ter svoje delovanje usmerjajo v skladu z navodili svojega škofa „ad finem communem Ecclesiae“ (Sinod. 1911, pag. 252).

4. Društva, ki polagajo važnost na svoj naziv „katoliško“ društvo in ki hočejo v skladu s svojim škofom delovati, se bodo vestno držala v društvenem poslovanju konkretnih navodil, ki jih našteva lavantinska sinoda 1911 v 149 poglavju str. 253 nsl. „De directivis pro catholicis societatibus et unionibus in dioecesi“; zatorej *a*) bodo zaprosila pri škof. ordinariatu ali po zvezah enkrat za vselej ali posamič za odobritev svojih pravil, kakor terja navedena sinodalna določba; *b*) bodo predložila po sinodalnih navodilih prepisana letna poročila o svojem poslovanju in društvenem premoženju škof. ordinariatu; *c*) tiskovne zadruge in književna društva bodo poleg tega doposlala po en izvod svojih publikacij šk. arhivu; *d*) ne bodo se razšla brez škofove odobritve; *e*) župniki in dekani naj pa vestno izvajajo, kar jim glede katoliških organizacij na istem mestu nalagajo sinodalne določbe.²

Katoliška društva, ki bi v tem pogledu dosledno prezirala sinodalne določbe, ne stoje na cerkvenem stališču glede katoliških organizacij in ne morejo uživati blagoslova svojih škofov, quos „Spiritus sanctus posuit regere Ecclesiam Dei“ (Mat. 20, 28). Če iz te perspektive motrimo današnje poslovanje mnogih katoliških organizacij, ali ne vidimo vzroka, zakaj versko in nravno življenje v katoliških organizacijah kljub intenzivnemu društvenemu delu ne napreduje?

III. Duhovnikovo sodelovanje v katoliških organizacijah.

1. Vprašanje, ali naj duhovnik sodeluje pri ustanavljanju in vodstvu katoliških organizacij, ki zasledujejo neposredno tuzemske cilje, je rešil Leon XIII. v okrožnici „Graves de communi“ (18. jan. 1901), kjer z vsem poudarkom ugotavlja, da socialno vprašanje ni samo gospodarsko, ampak tudi versko in nravno! „Aeque de civitate et religione res agitur“. Od tod je samo po sebi razvidno, govori Leon XIII. dalje, da morajo duhovniki vse sile v tem gibanju zastaviti, ker gre ob enem za interese Cerkve in krščanskega ljudstva. „Prodire in populum opportunum esse prout res sunt et tempora“. Če se duhovnik odteguje društve-

¹ Encycl. „Graves de communi“ 18. jan. 1901, „Rerum novarum“ 1891.

² Sinod. 1911, pag. 253. Škofje morajo namreč precizno poročati sv. stolici v Rimu „de statu ecclesiarum“: „Utrum . . . adsint . . . circuli pro iuventute catholica, aut pro studiis peragendis, consociationes operariorum, agricolarum, mulierum in hunc vel alium pium finem vel mutuum subsidium, arcae nummariae, aliaque similia. — Utrum consociationes et opera haec socialia et potissimum, qui eis praesunt, debitam in omnibus Ordinario et Summo pontifici reverentiam praestent, et in iis, quae fidem mores et iustitiae leges attingunt, S. sedis, directioni et moderationi omnino subsint“. (Acta Ap sedis. Commentarium officiale die 20. Januarii 1910, I. pag. 33). Kako naj zadosté kat. škofje tem predpisom, če kat. društva dosledno molčé ter svojih škofov o svojem poslovanju ne obveščajo?

nemu delu, bo kmalu doživel, da mu nasprotniki krščanskih organizacij organizirajo župljane v svojih materialističnih ter veri odtujenih društvih.

2. Posebno v prosvetnih in telovadnih društvih bo duhovnik moral sodelovati iz dveh razlagov:

a) Da ohrani stik z ono mladino, ki gori za izobrazbo duha in za telovadbo, a jo želja po uživanju žene na pot greha. Ta mladina ne mara sicer rada ne za versko življenje, ne za cerkev, ne za duhovnika, po katoliških organizacijah pa najde pot v cerkev ter živi krščansko življenje; b) da prekriža taktiko nasprotnikov, ki organizirajo mladino v društvih in zvezah, v katerih veje veri in npravnosti nevaren duh. Delovanje v katoliških društvih je posredno delo za vero in npravnost.

3. Če pa duhovnik pri katoliških organizacijah sodeluje, naj bo njegova skrb, a) da se v katoliških društvih sinodalna navodila za katoliško društvo vseskozi izvajajo; b) da pri društvenem sodelovanju nikdar ne izgubi izpred oči zadnjega in najvišjega cilja ki je čast božja in zveličanje neumrljivih duš, ali verska in npravna vzgoja lndstva; c) da si pri mladinskih organizacijah zagotovi odločilno in vodilno vlogo. Laicizem skuša namreč bolj ali manj očitno izriniti duhovnika iz vodilnih mest katoliških prosvetnih in telovadnih društev.

IV. Današnji položaj v katoliških organizacijah

lahko označimo takole: na eni strani se čez mero poudarjajo društvene prireditve, nastopi, parade, izleti itd., ki ne segajo v notranjost društvenih članov, na drugi strani se pa z neopravičljivo pasivnostjo gleda in trpi poplitvenje in omalovaževanje verskega in npravnega življenja v katoliških društvih.

Če smo vsi prepričani, da naj katoliške organizacije, vsaka v svojem delokrogu, pomaga dušnemu pastirju prenoviti župnijo v Kristusu; da naj bodo kvas, ki bo polagoma prekvasil vso župnijo; da naj vzgojijo četo treznih, požrtvovalnih in globoko vernih mož in žena, ki bodo s svojim zgledom in vplivom potegnili za seboj omahljivce, potem moramo priznati, da tega cilja dandanes katoliške organizacije na splošno ne dosežajo. In ker so društva popustila v verskem in npravnem življenju, tudi nimajo več one privlačne sile, kakor bi bilo želeti.

V. Kaj naj pomaga?

Da se poglobi versko in npravno življenje v katoliških organizacijah je treba odpraviti pogrške v društvenem vodstvu, in rabiti primerna sredstva za poživitev verskega življenja v društvih.

1. Pogreški v društvenem vodstvu, ki se stalno ponavljajo, so poleg pretiranega enostranskega poudarka zunanjih društvenih nastopov in prireditev: a) Površnost v izbiri članov. Navadili smo se, ocenjati moč in delavnost društev po količini in ne po kvaliteti njih članstva. Ali ni res, da sme dober igralec, dober telovadec, dober pevec kršiti društvena pravila, kjer hoče? Kdo ga posvari, če prelomlja božje in cerkvene zapovedi? Taka garjeva ovca lahko okuži vso čredo, ako se ne stori ničesar v obrambo katoliškega verskega in npravnega življenja v društvu.

b) Društva (prosvetna in telovadna) morajo biti „veselja dom“. Poleg verske vzgoje morajo nuditi katoliška društva svojim članom dovolj čistega veselja in razvedrila v Gospodu. Če člani najdejo več veselja v gostilni in na plesiščih kod v društvih, bo društveno življenje hiralalo. Tako društvo ne bo dosegalo ne svojega prvega ne svojega zadnjega cilja.

c) Izginiti mora v vodstvu društev absolutizem. Ni prav, če vse društvene posle opravlja duhovnik, če sam predseduje, govori, spisuje tajniško in blagaj-

niško knjigo, vodi sestanke i. t. d. Ni tisti dober organizator, ki sam vse zna in vse stori, ampak tisti, ki delo prav razdeli, ki zna izbirati izmed članov sposobne ljudi ter vsakega postaviti na pravo mesto, da se začnejo sami v društvu udejstvovati. Voditi društvo se ne pravi — vse društveno delo sam opravljati ampak biti društvu to, kar je režiser pri igri. V nekem skavtskem priročniku je rečeno: „Če hoče skavtski načelnik svojo četo uničiti, naj v njej vse sam dela“. Istovelja za vsako društvo: Kdor hoče društvo ugonobiti, naj v njem vse sam dela.

2. Sredstva za poživitev verskega življenja v društvih

a) Intenzivno se mora gojiti po društvih verski pouk. Koliko ugovorov prihaja dandanes v dušo mladine, in ni nikogar, ki bi jih ovrigel. Drugod, v Nemčiji, Franciji, Belgiji, na Holandskem so v katoliških organizacijah govori verske vsebine na prvem mestu. Če je pri nas drugače, ali nismo duhovniki sami pomagali črtati verske govore iz programa društvenih prireditev? Popravimo, kar je zamujenega! Apologetični govori, prikrojeni lokalnim potrebam in razmeram, naj zopet dobe svoje stalno mesto v katoliških društvih. Koliko hvaležne tvarine nam nudi knjiga Dr. Tominec O. S. F. „Solnce in senca“, Mohorjeva knjižica 1925. — Ponekod je v navadi v društvih „Vprašalna skrinjica“, kamor vlagajo člani svoja vprašanja, dvome, pomisleke, ugovore in želje. Poskusite tudi drugod!

b) Zavzeti je treba člane za čitanje verskih in nabožnih knjig, spisov in časopisov. Naš rod se preveč potaplja v leposlovje, v povesti in romane, ki čestokrat ne vedrijo duha, ne blažijo srca, pač pa begajo domišljijo. Dušni pastir naj v govorih in predavanjih izrecno imenuje knjigo, časopis, ali spis, kjer se lahko člani o obravnavani zadevi še natančneje poučé, ter naj ob enem priporoči dotično tiskovino. To je preizkušena metoda. Treba pa je ljudem čitanje nabožnega in verskega slovstva zopet in zopet priporočati. Voditelj nemškega centra, Windhorst, je dejal: „Ljudem je treba vsako dobro stvar dvajsetkrat povedati, preden se je oprimejo“.

c) Navajati je treba društvenike živeti po veri ali kar je isto, treba je klesati iz njih katoliške značaje, ki skušajo povsod in vsekdar vršiti božje in cerkvene zapovedi, ki se potegujejo neustrašeno za Kristusa, za njegovo Cerkev, za papeža in škofo; ki pogosto pristopajo k sv. obhajilu ter se udeležujejo cerkvenih procesij. Taki društveniki so za župnijo apostoli vzgleda, so kvas, ki prekvaša tiho, nevidno a dosledno župljane v Kristusu.

d) Pa kako? Pri vsaki priliki bo dušni pastir poudaril, da je za porast verskega in nramnega življenja, za notranji človekov mir „conditio sine qua non“ samopremagovanje in zatajevanje. A samopremagovanje je brezplodno brez milosti božje. Zato bo neutrudno vabil in klical α) k vztrajni pobožni molitvi; β) k sveti maši in sicer ob nedeljah in zapovedanih praznikih točno in brezpogojno, ob delavnikih pa, kadar le mogoče; γ) priporočal bo mesečno spoved in pogosto sv. obhajilo; δ) priporočal oziroma prirejal bo stanovske ali letne duhovne vaje. Močno in čudovito vpliva na društvenike skupna društvena cerkvena slovesnost, katere se udeleži društvo in corpore. Primeren cerkveni govor, lepo petje, liturgično neoporečno in pobožno opravljena sv. maša, kako vse to sega v srce in dviga ceno pobožnosti v očeh udeležencev! Prav izvrstno služijo skupna slovesna sv. obhajila za društvenike, če že ne vsak mesec na določeno nedeljo, pa gotovo ob društvenih praznikih! Gledati je pa treba na natančen red. Vse dobro pripraviti! In kar toplo bo v srcih obhajancev od notranje sreče in ganjenja, drug drugemu so v izpodbudo pobožnosti.

e) Učinkovito sredstvo za povzdigo verske misli v društvih je posvetitev društva presv. Srcu Jezusovemu. Toda brez temeljite priprave bo posvetitev le zunanja parada, ki ne bo segla v srce, niti preobrazila društvenega življenja.

VI. „Omnia secundum ordinem“ (I. Cor 14, 40.)

Dvojna nevarnost preti duhovniku, ki se z vso dušo posvečuje organizatoričnemu delu: 1. Da vsled društvenega dela za časno blaginjo in materialne interese ljudstva zanemarija dušno pastirno delo v šoli, na prižnici, v spovednici in pri bolnikih; 2. da ob skrbi za vnanje delo pozablja na nego svojega notranjega življenja, na molitev, premišljevanje, na čitanje sv. pisma, na bogoslovni studij i. t. d. Sv. Pavel opominja: „Omnia . . . secundum ordinem fiant“ (I. Cor 14, 40). Več kakor prosvetno delo, več ko delo za časno blaginjo ljudstva, je delo za večno srečo neumrljivih duš. To je duhovnikovo prvo socialno delo. Da pa se ne primeri duhovniku, česar se boji sam apostol Pavel, „ne forte cum aliis predicaverim, ipse reprobis efficiar“ (I. Cor 9, 27); je zanesljivo protisredstvo Unio Apostolica Lavantina. Leon XIII. ki v okrožnici „Graves de communi“ izpodbuja duhovnike na socialno delo, jih obenem tudi svari: „Tamen caute admodum prudenterque, non plus aeque distenti, neque immemores sui“. Velja torej: „Haec oportuit facere, et illa non omittere“. (Math. 23, 23).

Odlični so referati: Antona Karota, kaplana v Šoštanju; Karola Arliča, kaplana v Brežicah; in Jakoba Sajovica, kaplana v G. Radgoni.

B.

Vprašanja in predlogi na pastoralnih konferencah 1925.

1. *Facultas binationis*. Pooblasté naj se dekanji, da podelé dekanjski duhovščini za posamezne, nujne slučaje facultatem binationis. — Ni potrebno. V najnujnih slučajih naj se brzojavno zaprosi facultas binationis.

2. *Obredni jezik pri delitvi sv. obhajila*. Po nekod se poslužujejo pri delitvi sv. obhajila slovenščine, drugod latinščine. Kako naj se moli, da bo tudi v tem pogledu edinstvo? — Dokler je v veljavi obrednik: „Collectio rituum dioeceseos Lavantinae“ se je ravnati po njegovem navodilu pag. 68 seqq.

3. *Processio cum Sanctissimo et initiis*. Izda naj se priročnik za procesije z Najsvetejšim in inicijami v slovenščini kakor ga ima n. pr. v hrvaščini zagrebska nadškofija. — Velja isto kar v slučaju št. 2, ravnati se je po dosedaj veljavnem lavantinskem obredniku, dokler ne izide slovenski obrednik.

4. *Cultus publicus — cultus privatus*. Pojasni se naj, kako naj se umeva omejitev, ki jo ima dosedanji lavantinski obrednik glede blagoslova križa, da sme namreč vsak duhovnik opraviti „benedictionem Crucis usui privato inservientis“; „benedictio Crucis pro cultu publico“ pa je pridržana škofu. Kateri križ služi „usui privato“ oziroma „cultui publico“?

Phil. Hartmann: Repertorium rituum 1908, pag. 571 razločuje slovesni blagoslov in zasebni blagoslov križa. Slovesni blagoslov, ki je pridržan škofu je obvezen za križe, ki naj služijo javnemu češčenju, pa naj se izvrši blagoslov slovesno (= cum concursu populi, cantu officiatoris, pluribus ministris) ali pa na tihem (= cum unico ministro sine dicto apparatu). Zasebni blagoslov se pa rabi za križe, ki so namenjeni zgolj zasebni uporabi. Ta zasebni blagoslov sme izvršiti vsak duhovnik.

Zasebni uporabi (cultui privato) služi križ (brez ozira na malo ali veliko obliko), ki si ga omisli ena oseba ali ena družina za lastno uporabo v svojem stanovanju, svoji hiši, zavodu, zasebni kapeli ali na kakem zagrajenem prostoru, vrtu, parku, sploh na kraju, ki ni dostopen občinstvu. Blagoslov takega križa ni pridržan škofu, ako se ne opravi ritu sollemni.

Javnemu češčenju pa služijo križi, ki so namenjeni splošni uporabi občinstva (cultus publicus = pro et coram „publico“). Gatterer S. J. „Annus Liturgicus“ pag. 13), torej križi, ki se nahajajo v cerkvah, v pol javnih kapelah, v poljskih

kapelicah, poljski križi, križi ob mostih, ob javnih cestah, potih in stezah, sploh na krajih, ki so občinstvu dostopni. Benedictio teh križev bodisi „sollemnis“ ali „privata“ je vedno pridržana škofu. Pomni: za vsako benedictio sollemnis je treba škofovega dovoljenja; za benedictio privata pa le tedaj, ako se blagoslovi križ pro cultu publico; edino privata benedictio Crucis usui privato inservientis ni nikomur pridržana! (S. R. C. (2143) 12. Julii 1704).

5. Skrunjenje nedelje. Nasvetujejo naj se sredstva, ki bi ali omejila ali odstranila skrunitev nedelje s hlapčevskimi opravili, pijančevanjem itd. — Se bo prilično v pastirskem listu o tem obravnavalo. Dušni pastirji pa naj ne odnehajo „in omni patientia et doctrina“ (2. Tim. 4, 2) poučevati in opominjati v šoli, v cerkvi in izven cerkve: „Posvečuj praznik“.

6. Bolniški stroški. Izposluje naj se duhovništvu ista ugodnost v splošnih in javnih bolnišnicah, kakor jo uživajo državni uradniki. — Lavantinska Vzajemnost je v zvezi z osrednjo „Uzajamnostjo“ v oktobru 1926 že storila potrebne korake in upa na uspeh.

7. „Vzajemnost“, društvo lavantinskih duhovnikov. Škofijski ordinariat naj obveže vse duhovnike, da morajo biti člani Vzajemnosti, sicer za slučaj bolezni in onemoglosti nimajo zagotovljene eksistence! — Želi se, da bi vstopili vsi lavantinski duhovniki v društvo Vzajemnost, toda siliti se ne more nihče. Vzajemnost itak povabi vsakega duhovnika posebej, naj pristopi; kdor pa svoj pristop odklanja, naj kesneje ne obtožuje društva, ako se njegova prošnja za podporo odkloni.

8. Zavarovanje cerkvenih nameščencev. a) Izposluje naj se na pristojnem mestu, da pri napovedi dohodkov cerkvenih nameščencev (organist, cerkvenik) Zavod za zavarovanje javnih nameščencev popolnoma upošteva izjavo cerkvenega predstojništva, brez vsake „nadkontrola“. — Če se imenovani Zavod poslužuje svojih organov za ugotovitev resničnih dohodkov, bo posredovanje težko uspelo.

b) Cerkveni nameščenci, ki se hočejo zavarovati, naj sami plačujejo zavarovalnino brez obremenitve cerkve. — Za ta predlog je treba izpremembe zakona o zavarovanju nameščencev, kar presega območje ordinariatovo.

c) Izposluje naj se odlok velikega župana, da mora prispevati konkurenčni odbor k zavarovalnini cerkvenih nameščencev, če je cerkev pasivna. — Ni treba, ker je ta prispevek v skladu s konkurenčnim zakonom. Treba pa je konkurenco izvesti.

9. Zvišanje zavarovane svote. Opozoré naj se odlašavci, da takoj valuti primerno zvišajo zavarovane svote cerkvenih in nadarbinskih objektov in inventarjev. — Cerkveni predstojniki se takoj na tem mestu ponovno pozivajo, da brez odlašanja primerno zvišajo zavarovano svoto in se tako za slučaj nesreče izognejo opravičenemu očitku, da niso vršili svoje dolžnosti. Mnogočastiti gg. dekanji, naj imajo izvršitev tega opozorila v evidenci.

10. Referati konferenčnih vprašanj naj se poročevalcem vrnejo, sklepni zapisniki pastoralnih konferenc naj se zopet objavljajo v „Oglasniku“. — Se bo ugodilo — oziroma se je že ugodilo.

11. Za izboljšanje težavnega materijelnega položaja č. duhovščine se je kat. episkopat kraljevine S. H. S. že ponovno pismeno in ustmeno zavzel na pristojnih mestih, ter prehitel razne tozadevne predloge izza pastoralnih konferenc. — Drugi sproženi predlogi so se že rešili.

Vposlani konferenčni zapisniki vseh dekanij pričajo, da so bile konference polnoštevilno obiskane, absence so se povsod izpričale, razprave na konferencah pa so bile živahne, a resne. Bodi gg. poročevalcem in udeležencem na pastoralnih konferencah za njih trud tukaj izrečena pohvala in priznanje. Naj bi rodile obilno dušnopastirne koristi! Obe prekmurski dekaniji doslej nista vposlali ne konferenčnih zapisnikov ne referatov.

63.

Državni prazniki.

V tej zadevi so se izdala za lavantinsko škofijo in pripadajoče dele drugih škofij natančna navodila v Oglasniku za leto 1924.¹⁾

Ministrstvo ver K. O. pa je z dopisom od dne 3. sept. 1926 V. K. br. 4687 semkaj naznanilo definitivno reguliranje državnih praznikov in njih proslave. V tem dopisu so se priobčile naslednje nove odredbe;

1. Na rojstni dan Njenega Veličanstva kraljice, dne 9. januarja, poslej ni več čakati na eventuelne konkretne odredbe o praznovanju tega praznika, temveč se avtomatično vrši cerkvena slovesnost v cerkvah ob navzočnosti zastopnikov civilnih in vojaških oblasti. Državna poslopja razobesijo zastave.

2. Za rojstni dan Njegovega Visočanstva prestolonaslednika, dne 6. septembra, velja isto, kar je sub 1 navedeno.

3. Na rojstni dan Njenega Veličanstva kraljice, dne 9. januarja, na rojstni dan Njegovega Visočanstva prestolonaslednika, dne 6. septembra, in na rojstni dan Njegovega Veličanstva kralja dne 17. decembra je pred določenimi molitvami slovesna sv. maša. Te svečanosti se naj obhajajo ob istem času, kakor je bilo doslej običajno.

4. Vdanostne izjave in čestitke se z vpisom v knjige sprejemajo za Ujedenjenje, to je dne 1. decembra, ter za rojstne dneve Njegovega Veličanstva kralja, Njenega Veličanstva kraljice in Njegovega Visočanstva prestolonaslednika.

Te nove naredbe so se vzele na znanje na jesenski škofijski konferenci v Zagrebu.

64.

Misijonski praznik od leta 1927 dalje.

Za leto 1926 je bila Svečnica določena kot skupen misijonski praznik (Oglasnik lav. škofije 1926, I. odst. 4).

Ker so se v nekaterih škofijah gledé Svečnice pojavile ovire, zato je vrhovno vodstvo Družbe za širjenje vere vložilo pri kongregaciji svetih obredov prošnjo, da naj se postavi predzadnja nedelja v oktobru za dan molitve in misijonske propagande s posebnimi privilegiji gledé službe božje.

Z reskriptom od 14. aprila 1926 je imenovana sv. kongregacija prošnji ugodila s pristavkom, da prepušča izvedbo odloka „prudenti iudicio Ordinariorum“.

V svrhu enotnosti se torej določa za lavantinsko škofijo naslednje:

1. Za misijonski praznik veljaj v prihodnje (ne Svečnica, ampak) predzadnja nedelja v oktobru.

2. To nedeljo naj se pri vseh svetih mašah uvrsti kot *collecta imperata pro re gravi* molitev iz maše „Pro propagatione fidei“.

3. Nedeljska pridiga bodi misijonskega značaja ter razlagaj in priporočaj zlasti delovanje DŠV. S tem ni rečeno, da bi pridiga morala biti omejena samó na misijonsko vsebino.

4. Verniki, ki to nedeljo prejmejo sv. obhajilo ter molijo za izpreobrnjenje nevernikov, dobijo popoln odpustek, ki se more nameniti tudi vernim dušam v vicah.

5. Za misijonske praznike in shode dovoljuje navedeni reskript slovesno votivno sveto mašo „Pro propagatione fidei“ ob dnevih ritus *duplicis maioris et in dominicis minoribus*. Tega dovoljenja se morejo gg. dušni pastirji poslužiti tudi pri slovesni službi božji predzadnje nedelje v oktobru.

¹⁾ Št. VIII. odst. 49., str. 45.

65.

Tečaji v „Domu duhovnih vaj“ v Ljubljani v prvem četrtletju 1927.

Za mladeniče, ki se pripravljajo na sv. zakon: od 8. do 12. januarja. — Za rekrute: od 22. do 26. januarja. — Za načelnike in odbornike mladeniških Marijinih družb: od 29. januarja do 2. februarja. — Za može: od 21. do 26. februarja. — Za orle: od 5. do 9. in od 12. do 16. marca. — Za može: od 18. do 22. marca. — Za mladeniče: od 24. do 28. marca.

Vsak tečaj se začne zvečer prvega in konča zjutraj zadnjega zgoraj imenovanih dni. Udeleženci naj bodo v „Domu“ do 6. ure zvečer prvega dne. Za udeležbo naj se pravočasno prijavijo. Kdor bi prijavljen ne mogel priti, se mora pravočasno odglasiti, da napravi mesto drugemu. Oskrbnina znaša za ves čas 120 Din. — Naslov: Vodstvo „Doma duhovnih vaj“, Ljubljana, Zrinjskega 9.

66.

Slovstvo.

1. Misijonsko slovstvo. Gradivo za misijonske pridige in predavanja ob prazniku sv. Treh kraljev, ko se vrši običajna zbirka za Afriške misijone, daje na razpolago Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Miklošičeva cesta 3. — Tam se dobijo priljubljene in poučne publikacije: „Odmev iz Afrike“ in „Zamorček“ (letna naročnina 8, oziroma 5 Din.); Klaverjev koledar 1927 (5 Din.) in Misijonski koledarček 1927 (3 Din.) — Vsakdo bo tudi z zanimanjem in koristjo čital Letna poročila Klaverjeve družbe, iz katerih je videti, kako vsestransko in izpodbudno vrši ta družba svoje misijonsko delo.

Priporočajo se nadalje: „Katoliški misijoni“ (Ljubljana, Tabor 12; na leto 12 Din.); „Misijonski koledar“ za leto 1927 (10 Din.) in knjižice „Misijonske knjižnice“. Kdor želi knjige in časopise z misijonsko vsebino, naj naznani svoje želje vodstvu „Misijonske zveze lavant. duhovščine v Mariboru“, ki snuje lastno knjižnico, in ki bo v tej zadevi rado posredovalo.

2. Kratka zgodovina Maribora. Spisal Gabriel Majcen. Tisk in zaloga tiskarne sv. Cirila, Maribor, 1926. Cena (broš.) 20 Din. — Na prošnjo založne tiskarne se nova knjiga priporoča v nakup. Kdor se natančneje zanima za krajevno zgodovino, bo rad segel po priročni knjigi, v kateri bo našel podrobne podatke o mariborskem mestu od njega početkov do najnovejših dogodkov ob prevratu in v naslednjih letih.

3. Taschenkalender und kirchlich-statistisches Jahrbuch für den katholischen Klerus, 1927. Izdala knjigarna G. J. Manz v Regensburgu. Cena kartoniranemu izvodu M. 2.— (približno Din. 28.—). Ta 49. letnik prinaša poleg koledarnih in statističnih podatkov dobro razlago IV. knjige Cerkvenega zakonika in se tako priporoča kot dopolnilo k prejšnjim letnikom.

Lavantinski škofijski ordinariat v Mariboru,

dne 30. decembra 1926.

Zbirka v cerkvi in zasebni darovi

za dijaško semenišče od 1. julija 1925 do 30. junija 1926.

	L. 1925.	Din
2. 7. Dek. Slov. Bistrica		1389—
3. 7. „ Vuzenica		230—
„ „ Murska Sobota		420—
„ „ Šmartno pri Slov. gradu		425—
„ Župn. Gornja Lendova		60—
4. 7. „ Pertoča		34—
„ Dek. Šmartno pri Slov. gradu		100—
„ „ Jarenina		885—
„ Župn. Kančovci		100—
„ „ Markovci		150—
„ Dek. Ljutomer		1007—
„ „ Gornji grad		2585—
„ „ Celje		1315—
„ „ Dravograd		40—
„ „ Ptuj		1124—
„ „ Zavrče		576—
„ „ Videm		1226—
„ „ Ormož		820—
6. 7. „ Škale		1250—
„ „ Marenberg		270—
„ „ Konjice		724—
„ „ Rogatec		768—
„ „ Novacerkev		655—
„ „ Rupnik-Stiplovšek		100—
9. 7. „ Sv. Lenart v Slov. gor.		888—
„ „ Kozje		894—
15. 7. „ Maribor I. br.		1323—
„ Župn. Martjanci		84—
„ Dek. Guštanj		715—
1. 8. „ Šmarje pri Jelšah		851—
6. 8. „ Laško		770.50
„ „		1229.85
13. 8. „ Braslovče		1416—
„ Župn. Žusem, Kruh Srca Jes.		6000—
27. 8. Dek. Maribor d. br.		854—
(Magdalena 250, Limbuš 100, Ruše 284, Puščava 50, Sv. Lovrenc 170).		
1. 9. Župn. Sv. Štefan pri Žusmu obresti Fermetove ustanove		37.50
„ Dek. Sv. Lenart v Slov. gor.		517—
7. 9. „ Dravograd		828—
24. 9. Župn. Rimske toplice		60—
„ Sv. Jurij v Prekmurju		50—
29. 9. Dek. Vuzenica		230—
(Vuzenica 30, Trbonje 20, Ribnica 70, Sv. Anton 75, Vuhred 10, Sv. Primož 25).		
„ Župn. Gornja Lendova		100—
30. 9. Dar župljanov Sv. Petra v Sav. dolini		3400—
„ Dar župljanov Sv. Petra v Sav. dol. še 2 šilinga		15.60
2. 10. Župn. Cankova		250—
Odnos		36.766.45

	L. 1925.	Din
	Prenos	36.766.45
3. 10. Dek. Dravograd		9—
„ „ Ptuj		1001.50
(Ptuj 85, Sv. Peter in Pavel 120, Hajdina 165.50, Sv. Urban 50, Vurberg 40, Sv. Andraž 125, Sv. Marko 220, Sv. Marjeta 120, Polenšak 36).		
„ Župn. Sv. Lenart nad Laškimi volilo Jožefa Govc		87—
6. 10. Dek. Slov. Bistrica		845.50
(Slov. Bistrica 140, Šmartin na Poh. 20, G. Poljskava 20, Sp. Poljskava 45, Črešnjevce 50, Majšberg 54.50, Makole 100, Poljčane 116, Laporje 100, Studenice 100, Tinje 50, Venčesl 50).		
„ Dek. Murska Sobota		220—
(Murska Sobota 70, Markovci 50, Tišina 100).		
„ Dek. Ljutomer — na primiciji gosp. Žalar na Grabah nabralo		1024.35
8. 10. Žup. Pertoča		25—
„ Dek. Jarenina		727—
(Jarenina 130, Sv. Jakob 250, Št. Ilj 160, Svečina 103, Sv. Jurij na Pesnici 63, Sp. Sv. Kungota 20).		
12. 10. Dek. Marenberg		196.30
(Marenberg 35, Remšnik 35.75, Brezno 40, Muta 40, Pernice 20.55, Sv. Ožbalt 25).		
12. 10. Dek. Šaleška dolina		1615—
(Škale 320, g. kaplan Mikulič 25, Šmartin 190, Št. Janž 100, Št. Ilj 50, Šoštanj 600, Gor. Ponikva 130, Belevode 100, Zavodnje 100).		
„ Dek. Kozje		1121—
(Kozje 80, Sv. Peter 60, Pod-sreda 100, Podčetrtek 25, Sv. Vid 70, Olimje 42.60, Dobje 200, Pilštanj 70, Buče 121, Polje 100, Žagorje 85, Prevorje 65, Planina 102.50).		
„ Dek. Braslovče		2500—
20. 10. Dek. Maribor I. dr. br.		901.25
(Stolna župnija 208.50, Sv. Marija 55, Sv. Peter 106.75, Sv. Martin 163, Sv. Barbara 60, Sv. Marjeta 60).		
Odnos		47.039.35

L. 1925.		Din
	Prenos . . .	72.830'90
	(Laško 165, Dol 219'30, Sv. Rupert 70, Sv. Jedert 125, Razbor 20, Sv. Miklavž 43'25, Sv. Lenart 50, Širje 25, Jurklošter 60).	
31. 12.	(Laško 240, Loka 17, Dol 175, Sv. Rupert 100, Sv. Jedert 125, Razbor 20, Trbovlje 110, Sv. Miklavž 50'75, Sv. Lenart 40, Jurklošter 50)	927'75
"	Dek. Maribor 1. dr. br.	264'60
"	(Stolna župnija 80'60, Sv. Barbara 45, Sv. Marjeta 40, Sv. Križ 60, Selnica 29).	
"	Dek. Dravograd	46'—
"	Župn. Turnišče	250'—
"	Dek. Vuzenica	218'—
	(Vuzenica 40, Trbonje 32'50, Ribnica 70, Sv. Anton 25, Vuhred 25, Sv. Primož 25'50).	
L. 1926.		
4. 1.	Dek. Škale	1378'—
	(Škale 300, Šmartin 138, Št. Janž 100, Št. Ilj 40, Šmihel 450, Gor. Ponikva 130, Belevode 100, Zavodnje 120).	
"	Dek. Staritrg	642'—
"	" Šmarje pri Jelšah	712'20
	(Šmarje 236, Sv. Jurij 112, Ponikva 65, Sladka gora 19, Zibika 50, Dramlje 26, Kalobje 42, Slivnica 44'05, Sv. Štefan 45'90, Sv. Vid 16'25, Zusem 56)	
6. 1	Dek. Ptuj	1173'—
	(Proštija 80, Sv. Peter in Pavel 200, Hajdina 250, Sv. Urban 45).	
"	Dek. Murska Sobota	286'50
	(Murska Sobota 66'50, Tišina 70, Markovci 100, Sv. Jurij 50)	
"	Dek. Kozje	1083'75
	(Kozje 80, Podsreda 110, Sv. Peter 78'75, Podčetrtek 10, Sv. Vid 100, Olimje 41, Dobje 200, Pilštanj 50, Buče 102, Polje 42, Žagorje 70, Prevorje 100, Planina 100)	
7. 1.	Župn. Veliki Dolenci	25'—
"	Dek. Laško	323'—
	(Trbovlje 100, Širje 200, Loka 23)	
9. 1.	Dek. Jarenina	586'—
	(Jarenina 100, Sv. Jakob 250, Št. Ilj 100, Svečina 51, Sv. Jurij 60, Sp. Sv. Kungota 25)	
"	Župn. Šmarje pri Jelšah — Jozefa Šoštarič	100'—
10. 1.	Dek. Celje	2742'—
	(Celje 750, Žalec 620, Gotovlje 400, Griže 200, Teharje 347, Polzela 420, Galicija 25)	
	Odnos	83.578'70

L. 1926.		Din
	Prenos	83.578'70
10. 1.	Dek. Videm	1124'25
	(Videm 100, Artiče 15'25, Bizeljsko 50, Brežice 100, Dobova 50, Kapele 60, Koprivnica 160, Pišcece 201, Rajhenburg 100, Sevnica 120, Sromlje 55, Zabukovje 13, Zdole 100)	
"	Dek. Zavrče	619'50
	(Zavrče 109'70, g. Podvinski 90'30, Sv. Barbara 25'50, Sv. Andraž 160, Sv. Trojica 84, Sv. Vid 150)	
"	Dek. Staritrg	200'—
	(Slovenjgradec 150, Sv. Peter 50)	
13. 1.	Dekan Podvinski na mesto venca na grob kan. Arzenška	250'—
14. 1.	Dek. Marenberg	178'55
	(Marenberg 75, Remšnik 50'80, Muta 45, Pernice 7'75)	
"	D. Murska Sobota (Pečarovci)	66'50
"	Dek. Guštanj	626'10
	(Guštanj 135, Prevalje 100, Kotlje 30, Strojna 80, Mežica 124'60, Črna 101'50, Koprivna 35, Javorje 20)	
"	Dek. Ljutomer	1402'30
	(Ljutomer 340, Sv. Križ 321'60, Sv. Peter 240, Apače 35, Veržej 27'70, Mala Nedelja 110, Sv. Jurij 180, Kapela 148)	
17. 1.	Dek. Sv. Lenart v Slov. gor.	393'50
	(Sv. Anton 36'50, Sv. Bolfenk 50, Marija Snežna 33, Sv. Ana 100, Sv. Benedikt 100, Sv. Trojica 10, Negova 64)	
"	Župn. Černeče	40'—
21. 1.	Podgorje	100'—
"	Dek. Velika Nedelja	1002'—
	(Ormož 140, Vel. Nedelja 250, Sv. Miklaž 200, Sv. Bolfenk 105, Svetinje 100, Sv. Lenart 95, Središče 62, Sv. Tomaž 50)	
24. 1.	Dek. Gornjigrad	2303'50
	(Gornjigrad 160, Sv. Frančišek 570, Ljubno 262'50, Solčava 147'50, Rečica 273, Mozirje 244, Luče 82, Nova Štifta 100, Šmartno 68, Šmihel 60, Nazarje 160, Bočna 176'50)	
30. 1.	Župn. Artiče	25'—
"	Dek. Konjice	434'—
	(Konjice 300, Loče 30, Sv. Jernej 36, Sv. Kunigunda 30, Žiče 20, Stranice 18)	
"	Dek. Novacerkev	842'50
	(Novacerkev 115'50, Frankolovo 44, Dobrna 100, Št. Jošt 45, Vitanje 20, Vojnik 218, gospa Karolina Munda 300)	
	Odnos	93.186'40

	L. 1926.	Din
	Prenos . . .	93.186'40
6. 2.	Dek. Slovenska Bistrica . . . (Slov. Bistrica 200, Sv. Martin 30, Zg. Poljskava 30, Sp. Poljskava 18, Črešnjske 48, Majšperg 36, Makole 120, Poljčane 367, Tinje 57'20, Venčesl 50, Laporje 300, Studenice 100)	1356'20
10. 2.	Dek. Marenberg (Brezno 30, Sv. Ožbalt 20, Kapla 60)	110'—
13. 2.	Dek. Braslovče (Braslovče 479, Vransko 200, Št. Jurij 300, Gomilsko 200, Paka 300, Št. Andraž 99, Reka 100, Sv. Pavel 200)	1878'—
"	gostija Planinc-Peterkovič na Vidmu	176'—
"	gostija Rak-Mlakar v Laporju	320—
"	Dek. Maribor I. dr. br. (Sv. Marija 95'80, Sv. Peter 35'70, Sv. Martin 110, Gornj. Sv. Kungota 20, Sv. Križ 25, Sv. Duh 20)	306'50
19. 2.	Dek. Vojnik (Šmartno)	50.—
4. 3.	Župn. Dolič	60'—
"	Vitanje (g. župnik 2000, župnija 120)	2120'—
7. 3.	Dek. Vuzenica (Vuzenica 40, Trbonje 30, Ribnica 100, Sv. Anton 80, Vuhred 10, Sv. Primož 25)	285'—
10. 3.	Dek. Ptuj (Ptuj 82, Sv. Peter in Pavel 200, Hajdina 250, Sv. Urban 60, Vurberg 40, Polensak 50, Sv. Andraž 47, Sv. Lovrenc 100, Sv. Marjeta 100, Sv. Marko 360'90)	1289'90
"	Dek. Jarenina (Jarenina 111, Sv. Jakob 100, Št. Ilj 57'75, Svečina 77, Sv. Jurij 43'70, Sp. Sv. Kungota 25)	414'45
11. 3.	Dek. Marenberg (Remšnik 40, g. Pavlič 50, Brezno 50, Muta 35, Pernice 16'75, Sv. Ožbalt 10)	201'75
"	Dek. Šaleška dolina (Škale 250, Šmartin 91, Št. Janž 100, Št. Ilj 40, Šmihel 600, G. Ponikva 130, Belevode 100, Zavodnje 60)	1371'—
12. 3.	Dek. Zavrcë (Zavrcë 125, g. Podvinski 75, Sv. Barbara 50, Sv. Andraž 150, Sv. Trojica 92, Sv. Vid 1000)	1492'—
13. 3.	Dek. Novacerkev (Vojnik 277, Frankolovo 125, Sv. Jošt 26, Šmartno 67)	495'—
"	Dek. Murska Sobota (Murska Sobota 70, G. Len-	588'75

Odnos . . . 105.700'95

	L. 1926.	Din
	Prenos	105.700'95
15. 3.	Dek. Staritrq (Staritrq 100, Šmartin 130'75, Št. Ilj 110, Slovenjgradec 100, Šmiklavž 42, Razbor 30, Sele 65, Št. Janž 25)	602'75
16. 3.	Dek. Rogatec (Rogatec 100, Sv. Križ 337, Sv. Ema 36, Sv. Peter 34, Kostriwnica 100, Sv. Florjan 50, Stoprce 25, Sv. Rok 20, Žetale 50)	752'—
"	Dek. Dravograd (Dravograd 15, Černeče 40, Ojstrica 20)	75'—
"	Župn. Podgorje	100'—
"	" Sv. Vid nad Valdekom	70'—
17. 3.	Dek. Videm (Videm 110, Artiče 11'25, Bizeljjsko 100, Brežice 100, Dobova 50, Kapele 30, Koprivnica 90, Pišece 100, Rajhenburg 100, Sevnica 100, Sromlje 60, Zdole 100)	951'25
"	Dek. Kozje	1152'30
18. 3.	Dek. Velika Nedelja (Ormož 115, Središče 77, Velika Nedelja 250, Sv. Miklavž 100, Sv. Tomaž 40, Svetinje 50, Sv. Lenart 86, Sv. Bolfenk 40)	758'—
20. 3.	Dek. Maribor d. dr. br. (Sv. Magdalena 164, Sv. Lovrenc 141, Puščava 40, Ruše 205, Limbuš 50)	600'—
28. 3.	Dek. Šmarje pri Jelšah (Sv. Jurij 204, Šmarje 241, Ponikva 85, Sladka gora 28'50, Sv. Vid 11, Zibika 25, Dramlje 9'20, Kalobje 40, Slivnica 50, Sv. Štefan 33'30, Žusem 41)	768'—
30. 3.	Dek. Konjice (Konjice 173'50, Prihova 60, Čadram 80, Žreče 100, Špitalič 30, Stranice 35, Kebej 26'50, Žiče 24, Sv. Jernej 45, Skomar 5, Sv. Kunigunda 50)	629'—
5. 4.	Dek. Slov. Bistrica (Slov. Bistrica 300, Sv. Martin na Pohorju 40, Zg. Poljskava 15, Sp. Poljskava 25, Črešnjevci 55, Majšperg 118, Makole 92, Poljčane 250, Laporje 100, Studenice 80, Tinje 85, Venčesl 50)	1210'—
9. 4.	Dek. Sv. Lenart v Slov. gor. (Sv. Lenart 100, Sv. Anton	738'25

Odnos . . . 114.107'50

	L. 1926.	Din
	Prenos . . .	114.107'50
	52'25, Sv. Ana 130, Sv. Rupert 100, Sv. Bolfenk 50, Sv. Trojica 25, Sv. Jurij 100, Sv. Benedikt 50, Marija Snežna 40, Negova 91)	
11. 4.	Župn. Marenberg . . .	50'—
"	Dek. Gornjigrad . . .	2429'—
	(Gornjigrad 160, Sv. Frančišek 510, Ljubno 390, Solčava 50, Rečica 249, Mozirje 245, Luče 205, Novaštitfa 105, Sv. Martin 64, Šmilh 59, Nazaret 158, Bočna 214)	
14. 4.	Župn. Novacerkev . . .	173'—
"	" Črešnjice . . .	84'25
"	Dek. Mežiška dolina . . .	543'50
	(Guštanj 200, Prevalje 80, Kotlje 40, Mežica 130, Koprivna 53 56, Javorje 40)	
15. 4.	Dek. Braslovče . . .	1565'—
	(Vransko 250, Sv. Jurij 210, Gomilsko 200, Sv. Pavel 210, Reka 100, Paka 200, Sv. Andraž 143, Braslovče 252)	
20. 4.	Dek. Maribor I. dr. br. . .	1064'15
	(Stolna župnija 255'80, Sv. Marija 147, Sv. Peter 72, Sv. Martin 155, Sv. Barbara 60, Sv. Marjeta 40, G. Sv. Kungota 20, Sv. Križ 115, Sv. Duh 73, Selnica 26'35, Kamnica 100)	
24. 4.	Dek. Ljutomer . . .	1083'60
	(Ljutomer 150, Kapela 150, Sv. križ 123 10, Sv. Jurij 250, Vrčej 30 50, Mala Nedelja 100, Gor. Radgona 240, Apače 40)	
26. 4.	G. Jazbinšek . . .	2000'—
27. 4.	Župn. Sv. Bolfenk na Kogu . . .	40'—
"	Msg. Ivan Vreže . . .	1000'—
29. 4.	Nadžupnik Fr. Korošec . . .	1000'—
6. 5.	Dek. Laško . . .	1212'20
	(Laško 300, Loka 49'20, Dol 240 85, Sv. Rupert 130, Sv. Jedert 125, Razbor 20, Trbovlje 100, Sv. Miklavž 42'15, Sv. Marjeta 60, Sv. Lenart 40, Širje 75, Jurklošter 30)	
25. 5.	g. dekan Toman . . .	1000'—
26. 5.	Dek. Celje . . .	2126'50
	(Celje 750, Žalec 410, Grize 168, Gotovlje 150, Teharje 340, Polzela 190, Galicija 118'50)	
4. 6.	Župn. Dolič . . .	90'—
7. 6.	" Pertoča . . .	22'—
"	" Št. Ilj pod Turjakom . . .	80'—
8. 6.	Dek. Jarenina . . .	1004'—
	(Jarenina 152, kanonik Čížek, 250, Sv. Jakob v Slov. gor. 250, Št. Ilj 200, Svečina 82, Sv. Jurij 40, Sp. Sv. Kungota 30)	
	Odnos . . .	130.674'70

	L. 1926.	Din
	Prenos . . .	130.674'70
8. 6.	Dek. Staritrq . . .	310'50
	(Šmartin 73, Razbor 30, Šmiklavž 37 50, Pameče 100, Sele 70)	
"	Župn. Št. Vid pod Valdekom . . .	50'—
9. 6.	Dek. Šaleška dolina . . .	1527'—
	(Škale 250, g. Mikulič 25, Šmartin 102, St. Janž 100, Št. Ilj 40, Šoštanj 660, Gor. Ponikva 100, Belevode 150)	
11. 6.	Dek. Maribor I. dr. br. . .	1092'60
	(Stolna župnija 194'80, Sv. Marija 106, Sv. Peter 54'25, Sv. Martin 105, Sv. Barbara 46, Sv. Marjeta 100 45, Gor. Sv. Kungota 20, Sv. Križ 250, Selnica 61'10, Kamnica 155)	
"	Dek. Marenberg . . .	130'—
	(Muta 28, Marenberg 50, Remšnik 32, Pernice 20)	
15. 6.	Dek. Vuzenica . . .	240'—
	(Vuzenica 40, Ribnica 100, Trbonje 25, Sv. Anton 35, Vuhred 15, Sv. Primož 25)	
"	Dek. Murska Sobota . . .	464'75
	(Mur. Sobota 55'50, G. Lendova 103, G. Petrovci 75'25, Markovci 40, Sv. Jurij 90, Tišina 100)	
"	Dek. Ptuj . . .	1047'80
	(Ptuj 120, Sv. Peter in Pavel 77, Hajdina 199 90, Sv. Urban 50, Vurberg 42, Sv. Andraž 80, Sv. Lovrenc 75 Sv. Marka 203'90, Sv. Marjeta 150, Polenshak 50)	
"	Dek. Staritrq . . .	135'—
	(Staritrq 100, Št. Jan 35)	
16. 6.	Dek. Maribor d. dr. br. . .	500'—
	(Sv. Magdalena 164, Sv. Lovrenc 160, Puščava 50, Ruše 95, Limbuš 30)	
17. 6.	Dek. Šmarje pri Jelšah . . .	833'15
	(Šmarje 117, Sv. Jurij 275, Ponikva 85, Sladkagora 23'75, Zibika 50, Dramlje 24, Kalobje 22, Slivnica 133 75, Sv. Štefan 36'80, Sv. Vid 30, Žusem 36'35)	
18. 6.	Dek. Kozje . . .	1127'70
	(Kozje 100, Sv. Peter 44, Podsreda 200, Podčetrtek 10, Sv. Vid 70, Olimje 32'70, Dobje 170, Pilštanj 65, Buče 160, Polje 20, Zagorje 94'70, Prevorje 60, Planina 101 30)	
"	Župnik Šoba . . .	1000'—
21. 6.	Župn. Slovenjgradec . . .	100'—
"	Dek. Zavrce . . .	620'—
	(Zavrce 207'95, g. dekan 92'05,	
	Odnos . . .	139.852'20

	L. 1926.	Din
	Prenos . . .	139.852·20
	Sv. Barbara 50, Sv. Andraž 130, Sv. Trojica 40, Sv. Vid 100)	
	Župn. Sv. Duh na Ostrem vrhu	60—
22. 6.	Dek. Staritrq župn. Podgorje	100—
24. 6.	„ Konjice (Konjice 200·25, Prihova 50, Čadram 50, Žreče 80, Loče	618—
	Odnos	140.630·20

	L. 1926.	Din
	Prenos	140.630·20
	25, Spitalič 33, Sv. Jernej 30, Stranice 25, Kebelj 30, Žiče 25, Sv. Kunigunda 70)	
25. 6.	Dek. Velika Nedelja (Ormož 150, V. Nedelja 250, Središče 70, Sv. Bolfenk 62, Sv. Lenart 56, Sv. Miklavž 50, Svetinje 50, Sv. Tomaž 40)	728—
	Odnos	141.358·20

Darovi v denarju za šk. dijaško semenišče v Mariboru od 1. julija 1925 do 30. junija 1926.

	Din
1. Janez Verbajnsak, kpl. Sv. Barbara v Halozah	100—
2. zbirka na primiciji Časl, Sv. Fran- čišek	310—
3. Vinko Holcman, kpl. Laško	400—
4. častni kanonik Meško, Kápela	1000—
5. dekan Weixl, Sv. Križ pri Ljutom.	1000—
6. nadžpk. Korošec, Sv. Križ pri Slatini	1000—
7. Anton Cestnik, profesor, Celje	100—
8. Ivan Šolinc, kpl. Slov. Bistrica	30—
9. † Franc Rop, kpl. Žalec	100—
10. Alojzij Mikl, veleposestn. Velika Nedelja	1000—
11. Jurij Guzej, kpl. Šmartno pri Velenju	50—
12. Župn. urad Sv. Peter v Sav. dol.	300—
13. Posojilnica in hranilnica Pišece	100—
14. Župn. urad Sv. Miklavž pri Slov. Gradcu	50—
15. zbirka na gostiji Ribič Št. Janž na Dr. p.	130—
16. † Franc Rop, kpl. Žalec	50—
17. Zofija Lebe, Hoče	100—
18. Ciril Kavčič, Laporje	230—
Odnos	6050—

	Din	
	Prenos	6050—
19. Župnik Alojz Šoba, Zdole	100—	
20. Stavbenik Baltzer, Maribor	100—	
21. Jurij Guzej, kpl. Šmartno pri Velenju	10—	
22. † Andrej Vršič, posest. Slabotinci	500—	
23. Karl in Franc Rogoznik, Velenje	10—	
24. Jožef Presnik, kpl. Št. Janž na Dr. p.	135—	
25. Friderik Strnad, kpl. Sv. Marko niže Ptuja	50—	
26. Ferd. Žgank, žpk. Sv. Kunig. n. P.	10—	
27. Župn. urad Spodnja Polskava	420·75	
28. „ „ Sv. Peter v Sav. dol.	200—	
29. Jan. Gomilšek, prevžitkar Juršinci	100—	
30. Župn. urad Pišece	25—	
31. Alojz Arih, Marenberg	100—	
32. Župn. urad Sv. Lovrenc na Drav. polju	642—	
33. zbirka na primiciji Cajnkar, Sv. Tomaž pri Ormožu	165—	
34. zbirka na Brodnikovi gostiji Št. Janž na Dr. p.	90—	
35. Janez Zakošek, žpk. Sv. Venčesl	100—	
36. Neimenovan	20—	
Skupaj	8827·75	

Zbirka živil za šk. dijaško semenišče v Mariboru od 1. julija 1925 do 30. junija 1926.

1. Župni urad Slov. Bistrica: 50 kg pšenice, nekaj zelja;
2. Župnik Franc Polak, Št. Janž na Dr. p.: 35 kg krompirja;
3. Župni urad Sv. Marjeta niže Ptuja: 1 vagon živil (3414 kg) (krompir, fižol, ajda, rž, čebula itd.);
4. Župni urad Sv. Jurij na Pesnici: 50 kg krompirja, 15 kg fižola, 10 kg pšenice, 2 kg masti;
5. Župni urad Studenice p. P.: 121 kg krompirja, 52 kg pšenice, 130 kg fižola, 120 kg koruze;
6. Župni urad Sv. Benedikt v Slov. gor.: 500 kg krompirja, 134 kg fižola, 62 kg pšenice, 20 kg ječmena, 48 kg zmesi;
7. Župni urad Sp. Polskava: 191 kg fižola;
8. Župni urad Sv. Miklavž pri Ormožu:

- 402 kg krompirja, 152 kg fižola, 40 kg koruze;
9. Župni urad Sv. Jakob v Slov. g.: 300 kg krompirja, 165 kg fižola, 23 kg masti, 4 kg klobas in mesa;
10. Župni urad Sv. Lovrenc na Dr. p.: 128 kg fižola, 48 kg koruze, 168 kg pšenice, 8 kg masti, 1 zabo (okoli 200 jajc);
11. Župnik in duh. svet. Bratušek v Svetinjah: 2 polovnjaka vina;
12. Župni urad Sv. Bolfenk v Slov. gor.: 131 kg fižola, 38 kg pšenice, 1 kg masti, 300 jajc;
13. Oskrbništvo Jareninskega dvora: 420 kg krompirja;
14. Elizabeta Ledinek, Polički vrh pri Jarenini: 70 kg fižola.